

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Do druku nr 992

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...27...12...2012....

DOLiS-033-556/12/MS/ 75815

Warszawa, dnia 20 grudnia 2012 r.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

w odpowiedzi na pismo z dnia 21 listopada 2012 r., data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych – 25 listopada 2012 r., znak: GMS-WP-173-342/12, przy którym przekazano poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw uprzejmie informuję, iż z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) do powyższego dokumentu Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zgłasza następujące uwagi.

W art. 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw dotyczącym dodawanego do art. 104 ust. 4 ustawy Prawo bankowe pkt 4 stanowiącego, iż banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania pozostałym kredytodawcom informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie niezbędnym do oceny zdolności kredytowej konsumenta, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim pod warunkiem uzyskania pisemnej zgody osoby, której informacje te dotyczą - wątpliwości organu do spraw ochrony danych osobowych wzbudza fakt przyznania podmiotom określanym jako „pozostali kredytodawcy” dostępu do informacji stanowiących tajemnicę bankową.

W świetle powyższego za budzący sprzeciw z punktu widzenia zasad ochrony danych osobowych należy uznać zapis dotyczący rozszerzenia katalogu podmiotów na podmioty nie będące bankami, którym banki będą zobowiązane udostępnić informacje stanowiące tajemnicę bankową w zakresie niezbędnym do oceny zdolności kredytowej konsumenta. Wprowadzone uprawnienie budzi sprzeciw przede wszystkim ze względu na fakt, iż do baz służących weryfikacji klientów banków będą miały dostęp niezdefiniowane przez projektodawcę podmioty określane przez wnioskodawcę mianem „pozostałych kredytodawców”, jak również te, o których mowa w akapicie pierwszym uzasadnienia opiniowanego projektu, str. 15 (chodzi o wszystkich przedsiębiorców, którzy w zakresie swojej działalności gospodarczej lub zawodowej udzielają lub dają przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu), ewentualnie banki będą zobowiązane na podstawie bardzo ogólnych przepisów do udostępnienia tychże informacji nieoznaczonemu kręgowi podmiotów („pozostałym wnioskodawcom”). Z całą stanowczością stwierdzić należy, iż podmioty określane mianem „pozostałych wnioskodawców” nie są związane tajemnicą bankową, ani zobowiązane do zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych swoich klientów w zakresie, w jakim zabezpieczenia te są wymagane od banków, a brak tychże zabezpieczeń, ich naruszenie lub inne uchybienia w tym zakresie są sankcjonowane stosownymi przepisami ustawowymi. Wskazać również należy, iż postulat powoływany przez projektodawcę na str. 12 uzasadnienia projektowanej ustawy, akapit pierwszy, jako wynikający z Dyrektywy 2008/48/WE z dnia 23.04.2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki, iż „zdolność kredytową powinni badać wszyscy kredytodawcy w jej rozumieniu tj. zarówno banki, jak i inni kredytodawcy” może być osiągnięty za pomocą środków, które nie ingerują w zakres tajemnicy ustawowo chronionej – tajemnicy bankowej – a tym samym zapewniają bezpieczeństwo przetwarzanych danych osobowych w stosunku do celu, w tym respektują zasadę adekwatności przetwarzanych danych w stosunku do celów ich przetwarzania.

Z punktu widzenia spójności używanych pojęć i poprawności legislacyjnej projektowanej ustawy wskazać należy, iż ustawodawca w tekście ustawy Prawo bankowe nie posługuje się terminem „kredytodawca”.

Odesłanie do pojęcia „konsument”, o którym mowa w treści dodawanego do art. 105 ust. 4 pkt 4 ustawy Prawo bankowe, znajdującego się w zmienianej treści art. 9 ustawy o kredycie konsumenckim winno być doprecyzowane. Nowe brzmienie art. 9 ustawy o kredycie konsumenckim zawiera bowiem cztery ustępy, a o konsumencie jest mowa w 2 z nich – ust. 2 oraz ust. 4 i nie jest wiadomym o którą jednostkę redakcyjną autor projektu miał na myśli.

Analizując art. 105 ust. 4 pkt 4 Prawa bankowego oraz proponowaną treść art. 9 ustawy o kredycie konsumenckim należy zwrócić również uwagę na fakt, iż w pierwszym z nich warunkiem niezbędnym do uzyskania dostępu do tajemnicy bankowej jest uzyskanie pisemnej

zgody osoby, której informacje te dotyczą, podczas gdy w drugim z analizowanych artykułów ocena zdolności kredytowej dokonywana jest na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta lub na podstawie informacji pozyskanych z odpowiednich baz danych lub zbiorów danych zapewniających kompletność, wiarygodność i aktualność tych informacji (projektowany art. 9 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim). Należy tu zwrócić uwagę, iż zgoda osoby, której dane dotyczą nie może być jedyną przesłanką umożliwiającą dostęp do tajemnicy bankowej przez „pozostałych kredytodawców”. Uzasadnionym będzie bowiem twierdzenie, iż konsumenci, którzy nie uzyskali kredytu w bankach będą zwracać się do podmiotów stosujących mniejsze wymagania formalne i dochodowe celem uzyskania kredytu, a tym samym uzyskanie pisemnej zgody osoby, której informacje te dotyczą może wzbudzać wątpliwości co do dobrowolności takiego oświadczenia.

Zwrócić również należy uwagę na fakt, iż w projektowanym art. 9 ust. 3 ustawy o kredycie konsumenckim na konsumenta nakładany jest obowiązek przedstawienia, na żądanie kredytodawcy, dokumentów i informacji niezbędnych do dokonania oceny zdolności kredytowej. W świetle powyższego zachodzi wątpliwość co do sposobów (źródeł) pozyskiwania i weryfikowania danych potencjalnego konsumenta, w tym zabezpieczeń przed nieuprawnionym dostępem do nich stosowanych przez „pozostałych kredytodawców” w kontekście braku enumeratywnego wymienienia w uzasadnieniu do projektowanej ustawy konkretnych instytucji prowadzących działalność jako „pozostali kredytodawcy” oraz podstaw prawnych ich działalności.

Organ do spraw ochrony danych osobowych informuje, iż problematyka poruszona w opiniowanym projekcie ustawy jest przedmiotem jego szczególnego zainteresowania, dlatego też proszę o uwzględnienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w toku dalszych prac legislacyjnych.

2 pozostanie

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
dr Wojciech R. Wiewiórowski

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 392-31-17; fax: (+48) 022 392-31-20

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-638/12/KBU
W/38556/12

Warszawa, 2012.12.17

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu18.12.2012..

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Mieszcze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 21.11.2012 r., znak: GMS-WP-173-340/12, dotyczące zaopiniowania poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jan Łopata), uprzejmie informuje, iż Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie zgłasza uwag do tego projektu.

z szanowaniem nacisku

WICEPREZES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

Iwona Gintowt-Juchniewicz
Iwona Gintowt-Juchniewicz

Otrzymują:

- 1) adresat – 1 egz.,
- 2) a/a – 1 egz.

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Nr WOK-020-195/12

Dot. GMS-WP-173-340/12

Warszawa, 18 grudnia 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 19. 12. 2012

Pan Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

*Rezerwa
Panie Miłostko!*

W związku z nadesłanym poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw uprzejmie informuję, że Krajowa Rada Sądownictwa na posiedzeniu plenarnym w dniu 13 grudnia 2012 r. przyjęła ww. projekt bez uwag.

*z poważaniem
SSN*

SSN Antoni Górski

Warszawa, 19 grudnia 2012 r.

DP-IV-MJ-024-1088/2012

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 20.12.2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

W nawiązaniu do pisma z dnia 22 listopada 2012 r. (znak: GMS-WP-340-25/12) dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw* przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Celem projektu ustawy jest m.in. wprowadzenie mechanizmów wzmacniających poziom ochrony uczestników rynku finansowego, poprzez zwiększenie poziomu świadomości konsumentów co do podejmowanych decyzji finansowych i ograniczenie ryzyka wpadnięcia w spiralę (pułapkę) zadłużenia. Przyczyną tego zjawiska może być zarówno nieświadome zaciąganie kredytów lub pożyczek przez konsumenta, jak i brak pełnej wiedzy, zarówno po stronie banków, jak i tzw. „pozostałych kredytodawców” (używając terminologii projektu), o faktycznym poziomie zobowiązań konsumenta, co w konsekwencji prowadzi do jego nadmiernego zadłużenia. Projektowana ustawa zawiera propozycję stworzenia kanału, którym zgromadzone przez banki informacje, niezbędne do oceny zdolności kredytowej konsumentów, będą mogły być udostępniane „pozostałym kredytodawcom” udzielających kredytów konsumenckich. Projekt nie zawiera natomiast przepisów, które wprowadzałyby równolegle obowiązek przekazywania przez tych kredytodawców informacji o udzielonych kredytach konsumenckich, które byłyby dostępne dla banków. Wprowadzenie takiego obowiązku pozwoliłoby bankom na dokonywanie kompleksowej oceny zdolności kredytowej konsumenta. Natomiast brak takiej regulacji spowodowałby, że „pozostali kredytodawcy” korzystaliby z baz danych tworzonych przez banki, sami zaś nie wnosiliby do takiej bazy informacji o swych klientach.

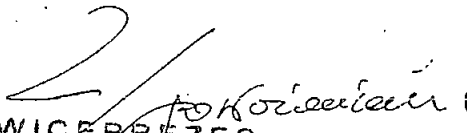
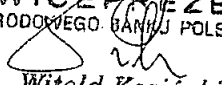
W tym miejscu podkreślić należy, że art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe dotyczy udostępniania informacji chronionych tajemnicą bankową – krąg podmiotów uprawnionych do dostępu do tych informacji powinien być więc precyzyjnie określony. Rozwiązania przyjęte w przywołanym tu przepisie łagodzić miały trudności w funkcjonowaniu systemu międzybankowej wymiany informacji objętych tajemnicą bankową. Zwraca uwagę, że redakcja tego przepisu nawiązuje do rozwiązań przyjętych w art. 105 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, w zakresie dotyczącym przekazywania informacji bankom i innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytu. Także rozwiązanie przyjęte w art. 105 ust. 4d ustawy Prawo bankowe (upoważnia on instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 do przekazywania informacji objętych tajemnicą bankową instytucjom finansowym będącym podmiotami zależnymi od banków) wydają się zgodne z założeniem, zgodnie z którym biura informacji kredytowej są elementem systemu międzybankowej wymiany informacji. W obowiązującym stanie prawnym, dla innych podmiotów źródłem informacji objętych tajemnicą bankową są biura informacji gospodarczej, o których mowa w art. 105 ust. 4a-4c ustawy Prawo bankowe. Propozycja zawarta w opiniowanym projekcie oznacza odejście od pierwotnych założeń omawianego tu elementu konstrukcji tajemnicy bankowej.

Dlatego uważamy, że należy rozważyć potrzebę poszerzenia zmiany brzmienia art. 105 ust. 4 o rozwiązania umożliwiające instytucjom, o których mowa w tym przepisie, pozyskiwanie, w celu przetwarzania i udostępniania, informacji od „pozostałych kredytodawców”. Projektowane przepisy powinny nie tylko pozwalać na uzyskiwanie informacji z odpowiednich baz danych przez „pozostałych kredytodawców”, ale jednocześnie powinny obligować te podmioty do zasilania tych baz własnymi informacjami. Pozwoliłoby to na ograniczenie ryzyka nadmiernego kredytowania konsumentów z powodu braku pełnej wiedzy na temat ich całkowitych zobowiązań wynikających z zaciągniętych kredytów i pożyczek w bankach i u „pozostałych kredytodawców”.

Jednocześnie zwracamy uwagę, że zastosowane w projekcie ustawy pojęcie „pozostali kredytodawcy” nie zostało zdefiniowane, co może wzbudzać wątpliwości interpretacyjne. Dodatkowo proponowany przepis nowego pkt 4 w art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe nie precyzuje kto (bank czy instytucja upoważniona do gromadzenia informacji) miałaby uzyskiwać zgodę osoby, której informacje dotyczą.

Niezależnie od powyższych uwag uważamy, że mechanizmem istotnie zwiększającym poziom ochrony uzasadnionych interesów konsumentów dokonujących czynności prawnych z różnymi podmiotami finansowymi, byłoby ustawowe ograniczenie całkowitych kosztów kredytów konsumenckich, do czego nie odnosi się opiniowany projekt ustawy. Zapisany w art. 359 § 2¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, limit wysokości odsetek wynikających z czynności prawnej

na poziomie 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. w stosunku rocznym, jest skutecznie omijany poprzez nakładanie przez firmy pożyczkowe dodatkowych, pozaodsetkowych kosztów pożyczki w postaci obowiązkowego ubezpieczenia, różnych opłat i prowizji. Powoduje to istotne podwyższenie łącznych kosztów obsługi długu dla konsumenta, które mierzone rzeczywistą roczną stopą oprocentowania, mogą dochodzić nawet do kilkudziesięciu tysięcy procent. W efekcie szybko narastający dług może nieuchronnie prowadzić do powstania zjawiska spirali zadłużeniowej. Ustawowe ograniczenie poziomu oprocentowania nie jest wystarczającym instrumentem ochrony konsumenta, ponieważ nie chroni go przed sytuacją, w której kredytodawcy przestrzegając regulacji dotyczących maksymalnej wysokości odsetek, jednocześnie pobierają wysokie prowizje i dodatkowe opłaty o różnym charakterze. Proponujemy zatem rozważenie przez wnioskodawców opiniowanego projektu ustawy wprowadzenia przepisu ograniczającego całkowite koszty kredytu, o których mowa w art. 5 pkt 6 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim poprzez wprowadzenie limitu rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, o którym mowa w art. 5 pkt 12 tej ustawy.

WICEPRZES
NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

Witold Kozłowski

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, dn. 27 grudnia 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 28.12.2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

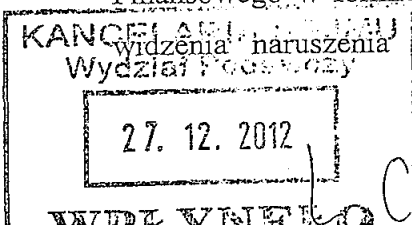
Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo GMS-WP-173-342/12 z dnia 21 listopada 2012 r. dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw, przedstawiam opinię Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dotyczącą projektu - w części w jakiej projekt ten pozostaje w związku z zakresem ustawowych kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Wątpliwości Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji budzi proponowana zmiana art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.) na podstawie którego jednym z zadań Komisji Nadzoru Finansowego będzie podejmowanie działań edukacyjnych i informacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego, jego zagrożeń oraz podmiotów na nim funkcjonujących w celu ochrony uzasadnionych interesów uczestników rynku finansowego, w szczególności poprzez nieodpłatne publikowanie – w formie i czasie przez siebie określonym - ostrzeżeń i komunikatów w publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Zastrzeżenie budzi proponowany w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym tryb postępowania związany z rozpowszechnianiem przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji nieodpłatnych ostrzeżeń i komunikatów Komisji Nadzoru Finansowego. Projektodawca przewiduje, iż o formie i czasie rozpowszechnianych przez nadawcę publicznego ostrzeżeń i komunikatów decydować będzie Komisja Nadzoru Finansowego.

Propozycja rozpowszechniania ostrzeżeń i komunikatów Komisji Nadzoru Finansowego w formie i czasie określonym przez tę Komisję budzi zastrzeżenia z punktu widzenia naruszenia zasady samodzielności i niezależności nadawców. Proponowane

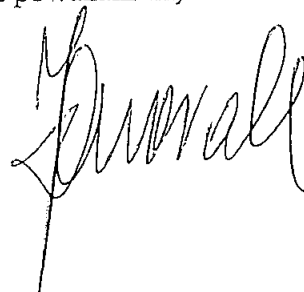
brzmienie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym może powodować naruszenie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.), zgodnie z którym nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść. Nadawca publiczny zobowiązany do rozpowszechniania ostrzeżeń i komunikatów Komisji Nadzoru Finansowego winien móc decydować o formie tych audycji oraz ze względu na tworzoną z wyprzedzeniem ramówkę programu o czasie ich rozpowszechniania.

Ponadto projektowana zmiana przewiduje nałożenie na jednostki publicznej radiofonii i telewizji kolejnych obowiązków polegających na rozpowszechnianiu nieodpłatnych audycji. Należy zauważyć, iż obecnie jednostki publicznej radiofonii i telewizji obowiązane są na podstawie ustawy o radiofonii i telewizji, Kodeksu wyborczego oraz ustawy o referendum ogólnokrajowym do rozpowszechniania nieodpłatnych audycji dotyczących organizacji pożytku publicznego, partii politycznych, związków zawodowych, związków pracodawców, naczelnych organów państwa oraz audycji wyborczych i referendalnych.

Należy zauważyć, iż powyżej wskazane obowiązki rodzą skutki finansowe dla nadawców. Natomiast w części uzasadnienia dotyczącej przewidywanych skutków społecznych i finansowych nowelizacji projektodawca wskazał, iż przedmiotowe zmiany nie spowodują skutków finansowych w postaci obciążeń budżetu państwa, ani jednostek samorządu terytorialnego. Nie odniósł się natomiast do skutków finansowych dla jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

Biorąc pod uwagę, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw przewiduje nałożenie na jednostki publicznej radiofonii i telewizji kolejnych obowiązków polegających na rozpowszechnianiu audycji rodzących skutki finansowe nie przewidując żadnej rekompensaty z tego tytułu oraz proponowane w nim zmiany mogą ingerować w samodzielność i niezależność nadawców Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji negatywnie ocenia przedmiotowy projekt ustawy w części w jakiej projekt ten pozostaje w związku z zakresem ustawowych kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Z poważaniem,

KRAJOWA RADA SPÓŁDZIELCZA

NACZELNY ORGAN SAMORZĄDU SPÓŁDZIELCZEGO

00-013 Warszawa, ul. Jasna 1, Skrytka pocztowa 16
e-mail: krs@krs.org.pl, http://www.krs.org.pl

tel. +48 22/596-43-00, +48 22/596-45-00
tel./fax +48 22/827-43-21

Warszawa, 02 grudzień 2012r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Pan

Data wpływu 10 12 2012

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Krajowa Rada Spółdzielcza uprzejmie informuje, że nie wnosi uwag do otrzymanego w dniu 26 listopada 2012r. do opiniowania - poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym i niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jan Łopata).

Alfred Domagała
Krajowa Rada Spółdzielcza
PREZES ZARZĄDU